

призначень при дитячій БА, а також необхідність внесення ЛЗ з високими показниками інтенсивності лікарських призначень до переліку Урядової програми реімбурсації «Доступні ліки».

ДОСЛІДЖЕННЯ СУЧАСНОЇ ПРОБЛЕМИ ПОШИРЕНOSTІ ГЕПАТИТУ С В УКРАЇНІ

I. В. Кубарева, А. А. Ноздріна, А. В. Волкова

Кафедра соціальної фармації

Національний фармацевтичний університет,

м. Харків, Україна

socpharm@nuph.edu.ua

Вступ. Вірусні гепатити є важливою проблемою сучасної медицини усіх країн світу, що обумовлено значним поширенням, високим рівнем захворюваності, чисельністю клінічних проявів, шляхів та факторів передачі збудників, а також надзвичайно несприятливими наслідками для здоров'я людини, до яких можуть призвести гепатити.

Відповідно до офіційних даних ВООЗ, показники захворюваності та смертності від гепатитів В і С збільшаться до 2020 р. у 2 рази. На сьогодні загальна кількість хворих на гепатити у світі в 14–15 разів перевищує кількість ВІЛ-інфікованих.

Метою нашого дослідження стало виділення факторів ризику виникнення гепатиту С (ГС) та проведення аналізу поширеності хронічного ГС в Україні в цілому та за її областями з метою подальшої оптимізації надання фармацевтичної допомоги хворим на дану патологію.

Методи дослідження. Під час роботи використовувались статистичні та аналітичні методи досліджень. Для проведення аналізу нами були використані офіційні дані медичної статистики України за 2013-2017 рр.

Основні матеріали дослідження. За результатами аналізу літературних джерел встановлено, що вірус ГС має гемоконтактні шляхи передачі, а в окремих випадках може відбуватися і вертикальний механізм передачі, зокрема: використання нестерилізованих шприців після інфікованої людини, побутових чи професійних приладів, переливання неперевіреної крові та її компонентів, незахищений статевий контакт. Необхідно зазначити, що початок захворювання, частіше за все, протікає безсимптомно, і людина може довгі роки навіть не підозрювати, що хвора на ГС. На сьогодні фахівці виділяють такі основні групи населення, що мають підвищений ризик інфікування вірусом ГС:

- люди, яким переливали кров та продукти крові в закладах охорони здоров'я;

- працівники закладів охорони здоров'я;
- люди, які вживають ін'єкційні наркотичні лікарські препарати
- люди, які знаходяться в тюремному заключенні (частіш за все внаслідок сумісного використання шприців);
- люди, що мають татуювання чи пірсинг;
- діти, що народились у матері, яка інфікована вірусом ГС;
- люди, які мають сексуальних партнерів, що інфіковані вірусом ГС;
- люди із супутніми інфекціями, наприклад гепатитом В разом з ГС, туберкульозом, ВІЛ та вірусним гепатитом.

Таким чином, аналіз основних факторів ризику виникнення ГС дозволяє стверджувати, що дане захворювання вражає найбільш соціально-небезпечні верстви населення.

На наступному етапі нами проаналізовано статистичні дані Міністерства охорони здоров'я України щодо поширеності ГС серед населення. За результатами розрахунків довжини кроку проведено ранжування областей України та їх розподіл на групи з високим, середнім та малим рівнем поширеності ГС.

За цією формулою, довжина кроку склала 0,43 (кількість випадків на 1000 осіб). Так, до I групи, з високим рівнем поширеності ГС, були віднесені Запорізька (1,51) та Миколаївська області (1,12). До II групи, з середнім рівнем поширеності ГС, ми віднесли Кіровоградську, Дніпропетровську, Київську, Одеську, Сумську, Полтавську та Рівненську області (0,93-0,71). У III групу, з мінімальним рівнем поширеності ГС, увійшли Херсонська, Черкаська, Вінницька, Чернігівська, Житомирська, Харківська, Донецька, Чернівецька, Хмельницька, Тернопільська, Львівська, Івано-Франківська, Закарпатська та Волинська області (0,56-0,21).

Висновки. Таким чином, за результатами дослідження визначено, що соціально-небезпечні верстви населення знаходяться у групі ризику виникнення захворювання ГС. Зазначене вище обумовлює вивчення даної нозології не тільки в аспекті соціальної проблематики, а ще й в розробці шляхів вдосконалення комплексного надання якісної медичної та ефективної фармацевтичної допомоги хворим на ГС.

Відзначається нерівномірність поширення кількості хворих на хронічний ГС, що пояснюється відсутністю вакцини проти ГС. Отже основні зусилля повинні бути направлені на профілактику, діагностику та лікування даного захворювання. Вважаємо, що особливу увагу, в першу чергу, необхідно приділити регіонам з високими темпами поширеності ГС.